

Травматизм та його попередження у дітей

Термін "травма" означає тілесне пошкодження при пораненні. Під дитячим травматизмом слід розуміти сукупність раптово виниклих ушкоджень серед дітей різного віку. Травми серед дітей, на жаль, зустрічаються досить часто і мають багато особливостей.

За місцем виникнення травматизм поділяють на **побутовий, транспортний, шкільний і спортивний**. Також є **вуличний, вогнепальний, сільськогосподарський, виробничий, нещасний випадок на воді, задушення та отруєння**.

Найчастіше зустрічається побутовий травматизм.

Побутовий травматизм - це ушкодження, які діти отримали вдома: у квартирі, у дворі чи в саду. Ушкодження при цьому найрізноманітніші, але найнебезпечніші з них це опіки полум'ям, хімічними речовинами і падіння з висоти.

-
Принципи запобігання побутового травматизму різноманітні, але головною і надійною з них є постійна турбота дорослих про безпеку дітей вдома. Старші систематично повинні виховувати в дітях обачливість і обережність, особливо при поводженні з вогнем і небезпечними приладами. Потрібно застерігати дітей від пустощів на балконах, драбинах, деревах. *Разом з тим батьки ні в якому разі не повинні забороняти дітям гратися в рухливі ігри, сковувати їх безперервними заборонами та обмеженнями: все потрібно робити помірно, щоб не образити і не принизити дитину.*

Найвищий відсоток смертності після причинених травм від автомашин, автобусів, тролейбусів, потягів та інших видів транспорту. І знову ж таки, головними причинами є недоглянутість дітей на вулиці, по дорозі до школи, а також у години дозвілля. Призводить до цього незнання дітьми правил вуличного руху, порушення правил користування транспортом.

Надзвичайно небезпечно кататись дітям на велосипедах, мопедах, моторолерах, скутерах, якщо вони не склали відповідних екзаменів на право водіння. Дорослим ні на мить не можна забувати, що діти схильні наслідувати їх.

Шкільний травматизм діти отримують під час перерв, у класах, коридорах. Основна причина шкільного травматизму - це недостатня виховна робота: діти проводять перерви, як їм заманеться. Окремі викладачі не знають основи запобігання травм або нехтують ними: допускають перевантаження навчальних майстерень під час проведення занять, дозволяють учням приходити на уроки у повсякденному одязі. Як і при будь-яких видах дитячого травматизму, у даному разі при плануванні профілактичних заходів треба керуватись двома основними принципами: чітко налагоджена організація трудового процесу і висока освітньо-виховна робота.

В кожному кабінеті є правила техніки безпеки при різних видах робіт. На початку кожного уроку потрібно їх повторювати. Діти повинні усвідомлювати, що під час виробничого навчання треба бути надзвичайно уважними, зібраними, ретельно виконувати всі настанови учителя, строго дотримуватись техніки безпеки.

Спортивний травматизм

Фізкультура і спорт є могутнім засобом зміцнення організму і фізичного розвитку дітей, але це тільки при вмілому і правильно організованому занятті спортом. Але, на превеликий жаль, дитячих спортивних закладів поки що недостатня кількість і до того ж не всі батьки розуміють їх користь, вважаючи що дитина може займатися спортом і без тренера. Тому багато підлітків грають у футбол, хокей, їздять на велосипедах без старших досвідчених товаришів. Або обирають місця, не зовсім придатні для ігор, а часто і небезпечні: річки, захаращені двори, глибокі водойми, пустища. При неорганізованому занятті спортом трапляється найбільше спортивних ушкоджень. *Тому батьки повинні якомога раніше залучати дитину до занять у спортивних добровільних товариствах, на стадіонах. Цим вони не тільки загартовують дитину, а й вбережуть від страшної небезпеки.*

Вуличний травматизм за своїм характером дуже подібний до **побутового**. Це ушкодження, яких зазнають на вулиці. Головними причинами вуличного травматизму є недоробки працівників жеків, будинкоуправлінь, будівельних організацій. Це несправні балкони, неогорожені канали, відчинені люки тощо. Взимку особливо небезпечні великі бурульки, що звисають з дахів будинків, під час ожеледі – не посипані піском або сіллю тротуари. Тому працівникам жеків, органів міліції, санепідемстанції треба бути особливо вимогливими і дотримуватись правил безпеки. Краще вжити запобіжних заходів, застерегтись від можливих трагедій.

Серед смертності від травматизму *утоплення* займає одне з перших місць. Це може статися як влітку, так і взимку. Головною причиною утоплення є невміння плавати, незнання особливостей водойм, при стрибках у воду велику небезпеку приносять підводні скелі, каміння. Взимку діти тонуть, провалюючись під лід при катанні на ковзанах, або переходячи через водоймища.

Головну роль у запобіганні нещасних випадків на воді відіграють товариства рятування на воді та інші громадські організації. Вони відповідають за те, щоб для купання дітей були відведені спеціально огорожені місця, але навіть у таких місцях діти повинні бути під пильним контролем. Всі небезпечні місця для купання повинні бути огорожені і на них мають бути встановлені попереджувальні знаки.

Дорослим необхідно пам'ятати основне правило : дитина повинна відчувати любов та увагу оточуючих, бути під пильним (але не набридливим) контролем!